

Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ **ΣΟΦΙΑ ΒΟΪΚΟΥ** ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΤΗΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «Η ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ»

«Δεν πιστεύω πως η βιβλιοφιλία απειλείται από την τεχνολογία»

Ενήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο ΑΠΘ και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Sophia Antipolis της Νίκαιας, στη Γαλλία, στον τομέα της Επικοινωνίας και του Πολιτισμού των χωρών της Μεσογείου.

Σπούδασε επίσης Ιστορία της Τέχνης στην École du Louvre στη Γαλλία. Έχει ασχοληθεί με τη μετάφραση βιβλίων και έχει γράψει δύο παραμύθια για παιδιά. «Η πόλη που δακρύζει» είναι το έβδομο μυθιστόρημά της, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Η Σοφία Βόικου μίλησε στην ThessNews με αφορμή την κυκλοφορία του νέου της μυθιστορήματος που έχει ως ήρωα το... βιβλίο και ως σκηνικό τη Βενετία.

Κυρία Βόικου, «Η πόλη που δακρύζει» είναι ένα βιβλίο με άρωμα ευτυχίας;
Είναι ένα βιβλίο με πολλά αρώματα, όπως και η ζωή μας. Άρωμα ανεμείλις, ξεγνοιασιάς, προδοσίας. Και φυσικά μία εσάνς από άρωμα ευτυχίας...

Ποιο είναι το στίγμα του βιβλίου;

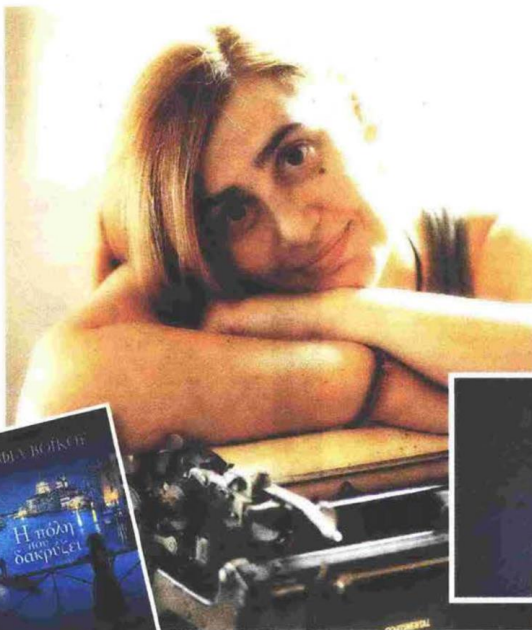
Το βιβλίο διαδραματίζεται σ' ένα ιδιότυπο βιβλιοπωλείο στην ατμοσφαιρική Βενετία. Ένα βιβλιοπωλείο διαφορετικό από τα συνηθισμένα, καθώς οι πελάτες δεν επιλέγουν με βάση το εξώφυλλο ή την υπόθεση, αλλά με βάση το ένστικτο και το άρωμα που αναδίδουν τα βιβλία. Πρόκειται για ένα βιβλίο κατά βάση... βιβλιοφιλικό, ανθρώπινο και ιδιαίτερα τρυφερό παρά τα πάθη των ηρώων του. Κινείται στα πλαίσια του μαγικού ρεαλισμού και καλό είναι ο αναγνώστης να προετοιμαστεί για ένα ταξίδι πέρα από τα συνηθισμένα.

Έχετε εντοπίσει στη Θεσσαλονίκη κάποιο βιβλιοπωλείο όπου οι πελάτες επιλέγουν όχι με βάση τον τίτλο, τον συγγραφέα ή το εξώφυλλο, αλλά με βάση το άρωμα που αναδίδουν τα βιβλία;

Το βιβλιοπωλείο που περιγράφω είναι προϊόν φαντασίας. Οι νόμοι της αγοράς θα ήταν αμελκτικοί μαζί του. Δεν θα μπορούσα να επιβιώσω. Στάσεις, ευτυχώς, υπάρχουν ακόμα βιβλιοπωλεία στη Θεσσαλονίκη που μπαίνει μέσα και σε κατακλύζει το άρωμα του φρεσκοτυπωμένου βιβλίου ή του παλιοκαριμένου χαρτίου.

Τα γράφετε αυτά σε μια εποχή που η τεχνολογία απειλεί ευθέως τα τυπωμένα βιβλία και τη βιβλιοφιλία. Πώς το σχολιάζετε; Ποιες είναι οι απειλές;

Δεν πιστεύω πως η βιβλιοφιλία απειλείται από την τεχνολογία. Από άλλους παράγοντες απειλείται. Αλλάζει το μέσο, όπως πέρασα από την περιγραφή και τον πάμπορο στο χαρτί, τώρα περνάμε από το χαρτί στην οθόνη. Προσωπικά, λατρεύω το βιβλίο και ως αντικείμενο. Είναι από μόνο του ένα ζωντανό έργο τέχνης: η τυπογραφία, η βιβλιοδοξία, τα βερμαδωτά εξώφυλλα, οι προσωπικές σημειώσεις στην άκρη και φυσικά το άρωμά τους.

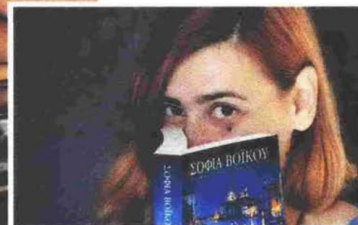
μακριά από τα καθημερινά προβλήματα.

Αισιοδοείτε για την Ελλάδα του σήμερα;
Σε συλλογικό επίπεδο, δυστυχώς, δεν αισιοδοξώ. Δεν βλέπω φως στο τούνελ. Πιστεύω όμως στις δυνατότητες του ατόμου. Πολλές φωτεινές ατομικές προσπάθειες μπορούν να αποτρέψουν τη συλλογική κατάρφια που έχουμε πάρει.

Πώς βλέπετε τη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης;

Είναι ένα σημαντικό βήμα για τον χώρο του βιβλίου. Η περσινή έκθεση, κατά γενική ομολογία, ήταν μια καλή έκθεση. Ωστόσο χρειάζεται μεγαλύτερη εξαστρέφεια. Είναι κρίμα η Θεσσαλονίκη να «γάνει το τρένο» και να μην γίνεται η πρωτεύουσα των Βαλκανίων.

Ασχολείστε επαγγελματικά με την επικοινωνία. Πώς έγινε το πέρασμα στη συγγραφή; Βοηθά η επικοινωνία στη μυθιστορία;

Είμαι άνθρωπος που από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου διαβάζει και γράφει. Πατέ ωστόσο δεν είχα σκεφτεί πως θα μπορούσα να γίνω συγγραφέας. Υπήρξε μια περίοδος στη ζωή μου που είχα πιεστεί πάρα πολύ κι έπρεπε να κάνω κάτι για τον εαυτό μου. Έτσι ξεκίνησε η συγγραφή του πρώτου μου βιβλίου και τα υπόλοιπα έγιναν ιστορία. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό σε αυτό το κομμάτι. Με άνοιξε ο κινδύνος έστειλα το χειρόγραφο στον «Ψυχογιό» και με δέχτηκαν αμέσως στην εκδοτική τους οικογένεια. Δεν ξέρω εάν βοηθά η επικοινωνία στη μυθιστορία. Όταν γράφεις, είσαι μόνος σου, εσύ και ο εαυτός σου. Από την άλλη, όταν επικοινωνείς με τους άλλους, αντέχει, έστω και υποσιτισμένη, υλικό για τα βιβλία σου. Η αλήθεια μάλλον βρίσκεται κάπου στη μέση.

Ποιο θα είναι το θέμα του επόμενου μυθιστορηματός σας; Τι είναι αυτό που σας απασχολεί σήμερα;

Θα μου επιτρέψετε να μην απαντήσω. Είμαι ολίγον προληπτική και ποτέ δεν αποκαλύπτω το θέμα πάνω στο οποίο δουλεύω. Μάλλον όμως επηρεάσω στο ιστορικό μυθιστόρημα, το οποίο παρεμπιπτόντως λατρεύω.

Ένα μήνυμα για τη νέα χρονιά;
Υγεία! Σωματική, ψυχική και πνευματική. Και να μην σταματήσουμε να ονειρευόμαστε...

Το τελευταίο αυτό μυθιστόρημά γεννήθηκε στη Βενετία. Ποιο ήταν το στοιχείο που σας γοήτευσε;

Η μυστηριακή ατμόσφαιρα της πόλης. Η λιμνοθάλασσα, η υγρασία, τα παλιά κτίρια, το γεγονός πως η πόλη έχει μείνει γαντζωμένη στο παρελθόν. Εάν ένας κάτοικος του τριτοσίου εμφανιζόταν σήμερα στη Βενετία, δεν θα είχε κανένα πρόβλημα να κινηθεί στην πόλη. Μιλώμε για ένα ζωντανό μουσείο.

Τι σημαίνει το ταξίδι για σας;

Ελευθερία... Η επαφή με το διαφορετικό, που κατά βάθος δεν είναι και τόσο διαφορετικό.

Όταν γράφετε τις ιστορίες, τα μυθιστορήματά σας, έχετε κατά νου ότι ο αναγνώστης πιθανόν να είναι ένας ταλαιπωρημένος ή ακόμη και εξουθενωμένος από την οικονομική κρίση πολίτης. Τι έχει να του πει ένας συγγραφέας;

Θα ακουστεί ίσως λίγο εγωιστικό, αλλά όταν γράφω δεν έχω στο μυαλό μου τον αναγνώστη. Γράφω πρωτίστως για τον εαυτό μου. Είναι ο τρόπος με τον οποίο ξεφεύγω από τα προβλήματα της καθημερινότητας, η δική μου βαλβίδα αποσυμπίεσης. Δεν είμαι από τους συγγραφείς

“

«Δεν είμαι από τους συγγραφείς που γράφουν έχοντας ως σκοπό να κάνουν κάποιο πολιτικό σχόλιο ή να αλλάξουν τον κόσμο. Εάν θέλω να προσφέρω κάτι στον αναγνώστη, είναι ένα ταξίδι μακριά από τα καθημερινά προβλήματα»

που γράφουν έχοντας ως σκοπό να κάνουν κάποιο πολιτικό σχόλιο ή να αλλάξουν τον κόσμο. Εάν θέλω να προσφέρω κάτι στον αναγνώστη, είναι ένα ταξίδι στον χώρο και στον χρόνο, ένα ταξίδι